

Нашата Родина

Охридъ и езерото му.

(О ПИСАНИ Е).

* * *

Охридъ е единъ отъ най-старитѣ български градове въ Македония. Той прилича много на гр. Търново, само че езерото го прави по-красивъ. Около града има развалини отъ нѣкогашни стари палати на царь Самуилъ.

Въ тихо врѣме охридското езеро има чудесна, плѣнителна гледка. То е неподвижно, като че ли е цѣлото излѣто отъ единъ синкавъ кристалъ. Още по-хубаво става то, когато слабия юженъ вѣтрецъ легко подухва и разклаща сините му води. Тогава то се люлѣе, като гѣста и буйна нива.

Една чудно хубава картина представлява езерото въ буйно, вѣтровито врѣме. Тогава то шуми, бучи грозно, пѣни се; грамадни вълни се издигатъ на горѣ, тичатъ като бѣсни по всички страни и въ отчаянието си, разбиватъ се на дрѣбни капчици по каменнитѣ стѣни.

Водата на езерото е извѣнредно бистра, свѣтла и прозрачна, като водата на бистъръ планински потокъ. Дѣното му се вижда на голѣма дѣлбочина, само когато водата е тиха и спокойна. Най-голѣмата дѣлбочина на езорото достига до 200 метра. То е 35 кlm. дѣлго и 15 кlm. широко. Отъ близкитѣ височини се спускатъ около 15—20 буйни потоци, като правятъ водопатчета и послѣ се вливатъ въ езерото.

Охридското езеро се слави съ своята вкусна риба. Въ него се вѣдятъ: змиорка, шаранъ, кленъ, писата и пастьрва. Градътъ Охридъ е разположенъ, като гр. Търново, амфитеатрално, на югоизточния брѣгъ на езерото. Задъ хълмоветѣ, се простира едно живописно и често и плодородно поле, а наоколо се издигатъ високите планини, които го заграждатъ отъ всички страни. Населенъ е съ повече отъ 12 хиляди жители, голѣмия брой сѫ българи, а останалитѣ турци. Прѣди освобождението